

Når kommunestyret har hastverk

Kommunal Rapport 16.10 2017

Hva er forsvarlig behandling av en sak i kommunestyret, spør en leser. Professor Bernt gir svaret.

SPØRSMÅL: Et prosjekt for bygging av en ny broforbindelse i en kommune er sendt ut på høring. I den forbindelse skal det gjennomføres en ekstern kvalitetssikring av prosjektet. Dette vil koste kr. 700.000. I utgangspunktet trodde kommunen at fylkeskommunen ville ta denne regningen, men fylkesutvalget fatter nå vedtak om at dette må kommunen dekke.

Ordføreren får en telefon om dette mens han sitter i kommunestyremøte. Tiden holder nå på å løpe ut for å få denne saken behandlet i fylkeskommunen. Før året er omme må nemlig fylkestinget ha sendt inn søknad om fergeavløsningsmidler for at det skal være realistisk å få finansiert prosjektet. Ordfører foreslår at kommunestyret i møtet som nå pågår, treffer vedtak om å dekke utgiftene ved kvalitetssikringen av prosjektet, slik at saken kan komme videre. Kommunestyret slutter seg enstemmig til dette.

Er dette lovlig og forsvarlig saksbehandling?

SVAR: I kommuneloven § 32 nr. 2 er det fastsatt at lederen av folkevalgt organ setter opp sakliste for det enkelte møte, og at denne sendes ut sammen med innkallingen. Rammen for kommunestyremøtet er altså i utgangspunktet denne saklisten, men i § 34 nr. 1 har vi regler om at i møtet kan kommunestyret med alminnelig flertall ta saker ut av saklisten eller føye til nye. Hvis ordfører eller en tredel av medlemmene motsetter seg det, kan det likevel ikke fattes noe realitetsvedtak i en slik sak.

Her synes det som om det var enighet i kommunestyret om å behandle denne saken etter forslag fra ordfører, og å treffe vedtak slik han foreslo, og da er det etter alt å dømme et gyldig vedtak.

Spørsmålet om dette var en forsvarlig saksbehandling, er det innen vide grenser opp til kommunestyret selv å avgjøre. Vi har riktignok en bestemmelse i forvaltningsloven § 17 om at forvaltningsorganet – her kommunestyret – skal påse at saken er så godt opplyst som mulig. Denne bestemmelsen gjelder bare direkte bare for såkalte «enkeltvedtak» - dvs. vedtak om rettigheter eller plikter for enkeltpersoner – men er uttrykk for et generelt krav om forsvarlig saksbehandling. I en sak av denne typen er det likevel innen vide rammer opp til kommunestyret selv å vurdere om det synes det har tilstrekkelig grunnlag for å treffe et vedtak der og da. Hvis det i ettertid skulle vise seg at vedtaket var basert på feil eller sterkt mangelfull informasjon om saken, vil kommunestyret kunne ta saken opp på nytt og eventuelt omgjøre sitt opprinnelige vedtak, hvis ikke det er undertegnet en bindende kontrakt om oppdraget i mellomtiden.